

Klippor Och Skär

Vintersorg

Dolda öar blir till ett olycksöde
Där tiden rest sin omvälvande bild
Livets flöde i ett vattenflöde
Spolar grunden tills rikedom är urskild

Gyllenbruna ädelstenar hämtade ur havets djup
Spinner vidare på sin levnadstråd
Likt återkommande väg och slup
Som reser ifrån källorna och ut mot havets nåd

En utblick genom världens skiftningsfönster
Där alger och lavar skapat mönster
På soluppvärmda hållar
I vårens ljusa kvällar
Då varje älvmykning spolar dess väsen
En urtidskarta porträtterad
Där varje bränning blir konfronterad
Av magra landtungor
Och stormars friska lungor
Som sjunger om evolutionspjäsen

Tills en stjärnbrandsfärgad horisont återvänt
Där navigation sker efter en lysande regent
Fyren: som rests långt ifrån nejd och tun
Omvärvad av virvelvindens röst, i mörk bordun

Som sprider både saltvatten och stång
En skärgårdsidyll för dästa sinnens längtan
Men karg och öde vid sommarens svanesång
När övärlden pyr av vintrig trängtan

Då fjärden gnistrar i silvrig bonad
Och ligger av ett snötäcke beströdd
En klippnejd som blev en en isskorpa tronad
Den höljer den som är grundstött och förödd